U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **A. B.**, zastoupený JUDr. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2016, č. j. OAM-189/ZA-ZA11-ZA08-2016, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 5. 2017, č. j. 43 Az 28/2016 – 78,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu JUDr. Jiřímu Špeldovi **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4114,-Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2016. Tímto rozhodnutím žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Při posouzení věci vycházel soud z následujícího skutkového stavu: Žalobce pochází z města M., které leží v Doněcké oblasti na Ukrajině, nachází ve frontové zóně a bylo poničeno boji. V současné době je v držení vládních sil. Ve městě stále ještě žijí rodiče žalobce, kteří neuprchli z města s ostatními. Žalobce má na Ukrajině i družku a syna, kteří bydlí v Ch. Jediným jeho azylovým důvodem je obava z bezpečnostní situace na Ukrajině a z nástupu do armády, potíže politického charakteru neuvedl, neměl rovněž nikdy žádné potíže se státními orgány.

[3] Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu, neboť se u něj nejedná o pronásledování z azylově relevantních důvodů, ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany, neboť konflikt na Ukrajině nemá totální povahu a žalobce může svou situaci řešit vnitřním přesídlením, např. za rodinnými příslušníky do Ch., který válečnými událostmi zasažen není. Rozhodnutí žalovaného proto vyhodnotil jako zákonné.

[4] Kasační stížnost podal žalobce (dále jen stěžovatel) formálně z důvodů uvedených v§ 103 odst. 1 písmeno a), b) a d) s. ř. s. Konkrétně pak namítal, že soud nezhodnotil aktuální zprávy o situaci v M. z března a dubna roku 2017a správní orgán použil podklady v zásadě jen z roku 2015. Ve městě se přitom stále bojuje a situace zde je životu nebezpečná. Do Ch. ke své družce a synovi se přestěhovat nemůže, protože tu pro něj už není místo. Konstrukce, že by se mohl přestěhovat v rámci Ukrajiny, by pak popírala možnost získat mezinárodní ochranu, není-li konfliktem postižena celá země. Přesah vlastních zájmů spatřuje stěžovatel v posouzení otázky, zda v případě změny situace v zemi původu z důvodu válečného konfliktu je možné pro rozhodnutí učiněné dne 31. 5. 2016 použít zprávy, z nichž nejmladší je z října 2015 a pro posouzení doplňkové ochrany z ledna 2016. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku v rozsahu uplatněných stížnostních bodů, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[7] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39 je přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

[8] V projednávané věci považoval stěžovatel za otázku zásadního významu aktuálnost zpráv o situaci v místě jeho bydliště ve městě M. v Doněcké oblasti Ukrajiny. Nejvyšší správní soud však v této otázce jeho názor nesdílí. Je tomu tak především proto, že rozhodnutí žalovaného i napadený rozsudek krajského soudu nebyly primárně závislé na aktuální situaci v M. a nikdo nepopíral, že město leží v oblasti bojů a mohou tam občas probíhat ozbrojené srážky. Rozhodnutí bylo postaveno na jiných důvodech, především na tom, že stěžovatel nebyl v zemi původu pronásledován, a na tom, že špatnou bezpečnostní situaci v místě bydliště bylo možno řešit vnitřním přesídlením. Aktuálnost zpráv tedy

nehrála při posouzení věci rozhodující roli. Dalším důvodem je pak skutečnost, že námitky stěžovatele jsou úzce navázány právě jen na konkrétní okolnosti jeho případu a vzpírají se jakémukoliv zobecnění. Žádnou právní otázku, kterou by bylo nutno zodpovědět v zájmu sjednocování judikatury, z nich nelze vytěžit.

[9] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[10] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[11] Ustanovenému zástupci stěžovatele advokátu JUDr. Jiřímu Špeldovi přiznal Nejvyšší správní soud odměnu za jeden hlavní úkon právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písmeno d) a § 11 odst. 1, písmeno d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3100,-Kč, k níž náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky ve výši 300,-Kč. Vzhledem k tomu, že jmenovaný je plátcem DPH byla úhrnná částka odměny a náhrady hotových výdajů s ohledem na ustanovení § 57 odst. 2 s. ř. s. navýšena o 21%, takže celková částka přiznaná k úhradě činí 4114,-Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení stěžovatele nese podle § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. září 2017

JUDr. Jaroslav
Vlašín
předseda senátu